

Atsakovė: *Bundesarbeitskammer*

Prejudicinis klausimas

Ar tam, kad būtų įvykdyti Nuotolinės prekybos direktyvos ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai, pagal kuriuos vartotojui ten nurodyta informacija turi būti patvirtinta jam tinkama ir prieinama ilgalaikė forma, nebent ši informacija jam buvo pateikta jam tinkama ir prieinama ilgalaikė forma sudarant sutartį, pakanka to, jog vartotojui ši informacija pateikiama tekste, kurį sutartiniais santykiams užmegzti vartotojas turi pažymėti varnele kaip perskaitytą, esančia nuoroda į verslininko interneto svetainę?

⁽¹⁾ 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis (OL L 144, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 319).

2011 m. vasario 8 d. Oberlandesgericht Düsseldorf (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. prieš Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Byla C-56/11)

(2011/C 145/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.*

Atsakovė: *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 2100/94 ⁽¹⁾ 14 straipsnio 3 dalies šeštoje įtraukoje ir Reglamento Nr. 1768/95 ⁽²⁾ 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta perdirbėjo pareiga pateikti informaciją atsiranda tik tada, kai augalų veislių teisinės apsaugos savininkas pateikia prašymą suteikti informaciją prieš prašyme nurodytų prekybos metų (kelių metų atveju — paskutinių prekybos metų pabaigą)?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar „laiku“ pateiktam prašymui suteikti informaciją pateikti pakanka, kai augalų veislių teisinės apsaugos savininkas savo prašyme tikina turįs žinių, kad perdirbėjas saugotinos veislės

augalinę medžiagą, kurią prašyme nurodytas ūkininkas gavo augindamas saugotinos veislės dauginamąją medžiagą, perdirbo ar ketina perdirbti auginimo tikslais, ar vis dėlto, be to, perdirbėjui turi būti pateikti įrodymai dėl tvirtinimų prašyme suteikti informaciją (pavyzdžiui, pateikus ūkininko auginimo deklaracijos kopiją)?

3. Ar perdirbėjo pareigą pateikti informaciją pagrindžianti informacija gali būti gauta iš to, kad perdirbėjas, kaip augalų veislių teisinės apsaugos savininko įgaliotas asmuo, vykdo veisimo sutartį dėl vartojimui skirtų saugotinių veislių sėklų auginimo, kurią augalų veislių teisinės apsaugos savininkas sudarė su veisimą atliekančiu ūkininku, kai ir todėl, kad ūkininkui faktiškai gauna galimybę, vykdant veisimo sutartį, panaudoti auginimui dalį veisimui skirtų sėklų?

⁽¹⁾ 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390).

⁽²⁾ 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės (OL L 173, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 63).

2011 m. vasario 10 d. Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Land Hessen, atstovaujamos Regierungspräsident Gießen, prieš Florence Feyerbacher

(Byla C-62/11)

(2011/C 145/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Land Hessen*

Kita apeliacinio proceso šalis: Florence Feyerbacher

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1998 m. rugsėjo 18 d. Vokietijos Federacinės Respublikos vyriausybės ir Europos centrinio banko (ECB) sutartis dėl ECB buveinės (sutartis dėl buveinės valstybės) yra Sąjungos teisės, kuri turi taikymo viršenybę nacionalinės teisės atžvilgiu, dalis, ar tarptautinė sutartis?

2. Ar sutarties dėl buveinės valstybės 15 straipsnis kartu su Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) ir ECB statuto 36 straipsniu turi būti siaurai aiškinamas taip, kad išmokas numatantys Vokietijos socialinės teisės aktai ECB tarnautojams netaikomi tik tuomet, kai ECB tarnautojams pagal „įdarbinimo sąlygas“ moka panašią socialinę išmoką?

3. Jeigu atsakymas į antrąjį klausimą būtų neigiamas:

a) Ar minėtos nuostatos aiškinamos taip, kad jos prieštarauja nacionalinės nuostatos, kuri išmokų šeimai skyrimo klausimu grindžiama tik teritorialumo principu, taikymui?

b) Ar taikant minėtas nuostatas galima remtis Teisingumo Teismo Sprendime *Bosmann* (C-352/06, Rink. p. I-3827, 31–33 punktai) išdėstytais argumentais? Ar sutarties dėl buveinės valstybės 15 straipsnis kartu su ECBS ir ECB statuto 36 straipsniu neatima iš Vokietijos Federacinės Respublikos teisės skirti jos teritorijoje gyvenantiems ECB darbuotojams išmokas šeimai?

2011 m. vasario 16 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-68/11)

(2011/C 145/10)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Alcover San Pedro ir S. Mortoni

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad iš eilės kelis metus viršydama KD10 koncentracijos aplinkos ore ribines vertes daugelyje zonų ir aglomeracijų, kiek tai susiję su oro kokybe visoje Italijos teritorijoje, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyvos 1999/30/EB dėl sieros dioksido, azoto dioksido, azoto oksidų, kietųjų dalelių ir švino ribinių verčių aplinkos ore⁽¹⁾, 5 straipsnio 1 dalį, kuri tapo 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir

Tarybos direktyvos 2008/50/EB dėl aplinkos oro kokybės ir švaresnio oro Europoje 13 straipsniu⁽²⁾;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 1999/30 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad KD10 koncentracijos aplinkos ore neviršytų III priedo I skirsnyje nurodytų ribinių verčių nuo ten pat nurodytų datų. Šiuo atveju reikšminga data yra 2005 m. sausio 1 d.

Komisijai atlikus metinių ataskaitų už 2005–2007 m. vertinimą, paaiškėjo, kad KD10 ribinės vertės buvo viršytos daugelyje zonų ir miesto aglomeracijų. Be to, iš naujausių Italijos perduotų duomenų už 2009 m. matyti, kad metinės ir (arba) dienos KD10 koncentracijos ribinės vertės viršijamos 70 zonų.

Iš to išplaukia, kad Italija neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 1999/30 5 straipsnio 1 dalį, kiek tai susiję su aptariamomis zonomis ir metais.

⁽¹⁾ OL L 163, p. 41; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 164.

⁽²⁾ OL L 152, p. 1.

2011 m. vasario 16 d. *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Connoisseur Belgium BVBA prieš Belgische Staat*

(Byla C-69/11)

(2011/C 145/11)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Connoisseur Belgium BVBA

Atsakovė: *Belgische Staat* (Belgijos valstybė)